

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș.

Biourul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25.

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Porunca a III-a: Să sfințești ziua Duminicii.

La program.

În zbuciuul ce frământă sufletul omului, cuvine-se, să fie și câte o clipă de odihnă. Țăranul nostru credincios, copleșit de atâtea griji și muncă istovitoare, trebuie să aibă și câte un moment, când lăpădând toată grija pământescă, să-și ia în seamă și starea sufletului său sătos de adevăr și dreptate.

Zilele de sărbătoare anume menite pentru primenirea vieții sufletești, stim bine că nu totdeauna și nu de toți au fost prăznuite cu evlavie cuvenită. Marele și crâncenul război nu numai că n-a îndreptat moravurile, ci din potrive le-a slăbit. Ba unii sosiți acasă din lumea mare, au adus cu sine atari învățături stricacioase, cari tind a ruina tot ce este bun, tot ce este sfânt. Aceștia, chiar sfintele zile de serbătoare le folosesc ca potrivit prilej pentru de a slăbi în țăranul nostru evlavnic credința în Dumnezeu și iubirea patriei noastre.

Poporul nostru român n-are să le dea crezare. El își va cerca și deacum înainte mangăierea în cercetarea casei lui Dumnezeu în ascultarea

sfintelor învățături și împlinirea poruncilor Dumnezeiești și bisericesci. Se va nizuși a-și adăpa sufletul din izvorul adevărilor neperitoare și vecinice cuprinse în Evangheliei și tradițiune. În ceasurile libere își va cerca hrana sufletească în cetirea cărților potrivite pentru cunoașterea adevărilor asezate și păstrate în Biserica lui Hristos Mântuitorul, al carei cap văzut este urmașul leguit al Sf. Petru.

La înfăptuirea acestora vrem să dăm mână de ajutor credinciosului nostru popor din Maramureș prin scoaterea la lumină acestei foisoare numite „Duminica“ dorind ca să-și găsească intrinșă alinare sufletească întărirea credinței, dragostea păcii și adevărului.

(+)

„Fericit bărbatul carele n-a umblat în sfatul necredincioșilor, și în calea păcătoșilor n-a stătut, și pe scaunul pierzătorilor n-a șezut. Că știe Domnul calea dreptilor și calea celor fărădelege va pieri“. (Profetul și Împăratul David. Psalm I. v. 1 și 6).

Sept. 11. (Stil vechiu Aug. 29.)

Tăerea capului a onoratu- lui măritului Profet înainte mărgătorului și botezăto- rului Ioan.

Sfinta Maica biserica, unele păcatele numește capitale sau de frunte, căci din acele ca din un izvor resar, multe alte păcate. Unul dintre păcatele cele de frunte este și desfrinarea, a careia jertfa sa facut Sf. Ioan botezătorul. Întimplarea este urmatoare.

Irod regele Galilei, fiul aceluia Irod care o ucis pe prunci cei nevinovați din Vifleim — sa îndrăgostit cu poftă pacatoasă de Irodiada, muerea fratelui seu Filip, a luat o la dînsul și a trăit în păcate cu dînsa.

Tara intreață sa scandalizat de viața cea păcătoasă a lui Irod, dar temându-se de puterea lui, n-a ccutezat nime ași redica cuvântul în contra lui. A fost însă un bărbat plin de darul lui Dumnezeu, care nu sa speriat de puterea imparatească, chiar de ar fi trebuit să și moare, ci a mers la Irod a stat inaintea lui și ia zis: „Nu ți se cade ție se ții muerea fratelui teu“ (Sf. Marc 6. 8.) Acel bărbat a fost Sf. Ioan botezătorul, care atunci vestea penință în ținutul Jordanului și pregatea pe oamenii la primirea rescumpărătorului.

Cuvintele lui Ioan nu au fost plăcute lui Irod, căci cufundat în păcate, nu a avut voe de a lăsa acele. Iar Irodiada muerea cea păcătoasă, care na-voit a se despărți de viața cea păcătoasă la care sa dedat, auzînd de admonierea Sf. Ioan și temându-se că Sf. Ioan în urma îl va indemnă pre Irod să o fugărească dela curtea sa, sa mâniat în contra

Sf. Ioan, și sa decis a să resbuna, asupra lui și a indemnat pe Irod ca să-l ucidă pe acel bărbat cu spirit cutezător. Inșă Irod știind cumcă Ioan e bărbat drept și sfînt, și ca profet are mare onoare și înalțea poporului, sa temut a-l ucide, dar totuși în parte a făcut destul dorinței Irodiadei căci la prins pe Ioan, la legat cu lanțuri și la aruncat în temniță. Dar Irodiada cu ațita n-a fost indestulită, a ațitat și mai incolo pe Irod contra St.-lui și a așteptat numai ocaziunea când a putea pune capăt vieții St.-lui Ioan. Ocaziunea a și sosit, de oare ce cum scie Sf. Evangelist Marc: Întimplându-se o zi ca prilej bun când Irod făcea ospetul nașterii sale boerilor sei și căpitanilor și celor mai mari ai Galileii, și intrând tata Irodiadei Salome și jucând și plecând lui Irod și celor ce ședea cu dînsul, a zis imparatul cătră fata: „cere dela mine ce vei vre, și voi da ție“. Și sa jurat ei: „că or ce vei cere dela mine voi da ție, până la jumătatea din imparăția mea“. Iară ea eșind a zis mamei sale: „ce se cer“? Iară ea a zis: „capul lui Ioan botezătorul“. Și intrând indată cu de greabă la împăratul, a cerut zicând: „vreu să-mi dai acum capul lui Ioan botezătorul“. Și sa intristat împăratul. Dar pentru juramântul și pentru cei ce sedea impreuna cu dînsul, nu a vrut să o seirbească pe ea, și indată trimițînd împăratul pe servitorul, o poruncit să aducă capul lui, iară el mărgându i-au tăiat capul lui în temniță, și la adus în tipșie și la dat fetei și fata la dat mamei sale. (Sf. Marc 6. 21. 28.)

Trupul St.-lui Ioan la ingropat invațiăcei lui în Sebastia, iar capul lui Irodiada cea răzibunatoarea la ingropat în curtea regească, unde cu

timp — in urma aretării St.-lui Ioan aflându-se, sa dus la Roma, unde se află și azi in Biserica St.-lui Silvestru.

Sfintul Ieronim scrie, cumcă Irodiada luând capul St.-lui Ioan, in furia ei îi impunea limba cu ace.

Inșă pedeapasa lui Dumnezeu ia ajuns pe toții trei, carii au fost cauza morții St.-lui. Deoare ce Irod lipsit de domnia împreună cu Irodiada a murit in mizeria cea mai mare, iar Salome

jucatoarea a căzut sub ghiață, inșă inainte de ce se ar fi innecată ghiața ia sfărîmat capul.

Exemplul St.-lui Ioan să ne indemne a împlini datorințele noastre chiar și atunci dacă ar stă sabea asupra capului nostru, iar exemplul ucigașilor celor fără de lege să ne indemne să nu ne lăsăm a fi predominanti de faptele noastre cele păcătoase carii pot să ne ducă la prepastie.

(Viața Săntilor Tit. Bud.)

Calendar septemănal.

7—20. Septembre 1924.

7. **Duminica.** XII. după Rusalii, Ev. dela Matei.
c. 19. st. 16. Gl. 3 a inv. 1. Ap. Vart. Tit.
8. Luni. M. Adrian și Natalia.
9. Marti. C. Pimen.
10. Miercuri. Cuv. Moise Arabul.
11. **Joi. Tăierea c. S. Ioan.** Serbatoare legală nemișcătoare. Post.
12. Vineri. P. Alex. Ioan Paul.
13. Sâmbătă. Brâul Preacuratei.
14. **Duminica.** XIII: după Rusalii. Ev. dela Matei.
c. 21. St. 33. Gl. 4. a inv. 2. C. Sim. și m. Erm.
15. Luni. M. Mamanțiu. Ioan ajun.
16. Marti. M. Antim, Teoclist.
17. Miercuri. M. Vavila. Pr. Moise.
18. Joi. Pr. Zacharia.
19. Vineri. A. Mihail.
20. Sâmbătă. M. Șozont.

Pelerinaj.

Iubitul nostru Episcop, prea Sfinția Sa Iuliu al Gherlei obișnuște in fiecare an a cerceta toate sfintele Mănăstiri din eparchia Sa. Așa și in acest an la sărbătoarea Sf. Apostoli Petru și Pavel a fost la Sf. Mănăstirea Bicsadului. la praznicul Sf. Mariei mari la Nicula lângă Gherla. In amândouă locurile a servit Sf. Liturgie episcopoească incunjurat de un mare număr de preoți dând învățatură de credință și mângăiere credincioșilor adunați acolo cu miile. Despre pelerinajul din Nicula se spune ca au luat parte aproape 20.000 credincioși. Semne bune de o credință vie!

— *Cu bucurie aducem vestea, ca Preasfințitul Episcop pe la praznicul Sfintei Marie mici va sosi la Mănăstirea noastră din Moisei, unde a bună seama il va aștepta dragostea întreg Maramureșului credincios.*

Vicarul episcopal gr. cat. rom. al Maramureşului.

No. 206—1924.

Cătră

Veneratul Cler român gr. cat.
din Maramureş.

Dorind a strânge legăturile între credincioşi şi păstorii sufleteşti, de altă parte în lipsa personalului de ajutor am hotărît ca toate circularele şi comunicările ce au se fie aduse la cunoştinţă generală să le comunic Frăţielor Voastre şi credincioşilor noştri cu ajutorul tiparului, pentru ca astfel voi cruţa timp şi lucru, iar Frăţiele Voastre asemenea veţi putea cu mult mai uşor şi mai cu folos împărtăşi cele primite cu fiii sufleteşti.

E cunoscut, cât de mult a schimbat faţa lumii invenţia frumoasă şi salutară a tiparului. Ea a dat naştere multor instituţiuni culturale, la cari lumea veche nici măcar visa nu putea. Între aceste poate cea mai însemnată este presa, carea progresând în conţinuu, azi a ajuns aproape aşa necesară ca pâinea de toate zilele.

Ne vom folosi şi noi de acest mijloc comunicându-va cele ce sunt pentru cunoştinţa fiilor noştri sufleteşti astfel, şi nu în manuscris ce consumă timp enorm şi muncă grea, mai cu seama când e vorba de a comunica ceva în mai multe exemplare.

Veţi primi deci de acuma incolo în loc de manuscris aceasta mică revistă, care doreşte a servi şi enoriaşilor noştri câte o bucată de hrană sufletească.

Pentru acoperirea speselor veţi binevoi a incasa pentru fie care exemplar câte 1 Leu şi ne veţi comu-

nică numărul exemplarelor, de care veţi avea lipsă în fie care parohie.

Sum convins că nu e nevoie, ca să Vă atrag binevoitoarea atenţie la folosul acestei schimbări. Menţionez numai atâta, ca în toate centrele culturale s'a întoduz de mult acest sistem şi sa dovedit de folositor.

Sighetul-Marmaţiei, la 9 Sept. 1924.

iubitor în Hristos frate:

Ilariu Boros
vicar foranen episcopal.

DIN TOATĂ LUMEA.

— **Infiinţarea unei şcoli pentru jurnalişti catolici.** Episcopi catolici francezi sau ocupat cu idea infiinţării unei şcoli profesională pentru creşterea jurnaliştilor catolici în care viitori jurnalişti ar primi o învăţare temeinică în chestiile sociale, politice, confesionale şi internaţionale văzute din punct de vedere catolic. Se va purta grija pentru creşterea ziariştilor deştoinici.

— **Preotul din Raducaneni** — Moldova — Franciscanul B. Wiener a tradus Evangeliile lui Mateiu şi Marcu în limbă frumoasă populară română şi a dat acuma publicităţii şi cea a Sf. Luca, împreună în ediţia a II-a a celor de mai nainte. Cărţile au apărut în tipografia şi editura Seminarului Franciscanilor în Halauceşti, lângă Roman.

— **Internatul Asociaţiunei** să va susţinea şi în anul şcolar 1924—1925, deci Consiliul administrativ al Asociaţiunei în baza hotărâri adusă din şedinţa ţinută în ziua de 22 Aug. a. c. aduce la cunoştinţa celor interesaţi că cererile sunt de a se prezenta cât mai de greabă dlui P. Szilagyi, ca consiliul să poată decide în mod definitiv.